

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ:

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Σημαίνει ταχύτερον διά τὴν τῆς γονυκλισίας ἀκολουθίαν.

Μετά τὸν προσημακόν ὑμνόν Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ
Διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰ δὲ μή, ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ...

Ἐπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομέ-
νου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώ-
πιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν
εὐαρεστήσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν ὡς
θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν χρηζόντων τῆς παρ αὐτοῦ βοηθείας
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . . .

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς.

Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκρξῃ, ἰστώμεν Στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν τὰ πικρόντι στιχηρὰ ἰδιόμελῃ γ' δευτεροῦντες κίτλ.

Ἦχος δ'.

Ἀπαράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυίδ, ὅτε τὸ πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν μὲν ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ καὶ ζωοποιῶν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται καὶ Υἱὸς δοξάζεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα
πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, ἀγα-
θόν, εὐθές, νοερόν, ἴγγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταί-
σματα. Θεὸς καὶ θεοποιεῖν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν,
λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ
προφῆται ἅπαντες καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ μαρ-
τύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξενον θέαμα,
πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πλη-
ρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός,
ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰσοδος· τό·

Φῶς ἱλαρόν.

Καὶ τὸ προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ
Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλ-
λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου
κηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς καὶ ἀσκεπῶν ὄντων,
ἀγαθινώσκει ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς
εὐχήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε,
ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα
ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτή-
σεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ Σε παρακαλοῦμεν,
δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι'
ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
ρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντος
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου
καὶ ἐνδόξου θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδά-
σκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἤνίκα τὸ
σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμ-
μὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δού-
λοις Σοῦ δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονά-
των κλίσειν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φι-
λάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικα-
λεσώμεθά Σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς
πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύ-
ριου ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεστῆναι ἐν δεξιᾷ Σοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
κατέπεμψε τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους μαθη-
τάς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκα-

στον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώ-
του χάριτος αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις
τὰ μεγαλεῖά Σου καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεο-
μένων ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ταπεινῶν καὶ κατακρίτων καὶ ἐπίστεψον τὴν αἰ-
χμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οἰκείαν συμπάθειαν
ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσ-
πίπτοντάς Σοι καὶ βοῶντας, τό, Ἡμάρτομεν. Ἐπὶ
Σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
ἡμῶν· Θεὸς ἡμῶν Σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς Σῆς
βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ
θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου κράζομεν· Ἀμαρτίας
νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς· ἐκ τῶν
κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃ ἡμᾶς
εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀπο-
στρέψαι, ἀξίωσον ἡμᾶς πρὸς Σὲ ἐπιστρέψαι καὶ πρό-
χες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον
ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς Σου· ἀντίθες
τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν Σου τῷ πλήθει τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου
Σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν Σου τὸν περιστώτα καὶ
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά Σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ἐπί-
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ
τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν
ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις Σου. Ἀγ-
γέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τῷ λαῷ Σου· πάν-
τας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν Σου· δὸς συγ-
γνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ Σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ
ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· κάθαρον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ
τοῦ ἁγίου Σου πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν
μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγῆσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντός τοῦ λαοῦ Σου καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις Σου· ὀπλίσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης Σου· περιχάρᾳκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ Σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

ἽΟ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆι χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν κτλ.

ἽΟ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν κτλ.

ἽΟ διάκονος.

Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τὰ
ἑξῆς.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Εἶτα ὁ διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἡμῶν δὲ ὁμοίως τὸ γόνυ κλινάντων, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Σὴν
εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ πανα-
γίου πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμ-
παρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς
ἀεὶ παρέχων· ἐμφανεστέρον δὲ ταύτην τὴν χάριν
τοῖς Σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον κατα-
πέμφας καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας
γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνω-
σίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι,
φωτὶ τοῦ πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης,
ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν
καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ,
τὴν εἰς Σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν καὶ Σὲ θεολογεῖν,
σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἐν μιᾷ θεό-
τητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ
οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ
τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος
χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος,
διάνοιξον κἄμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη καὶ δίδα-
ξόν με πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι.
Σὺ γὰρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου
πλῆθος, ἀλλ' ἡ Σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ

ἀπειτρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί Σοι, εἰς τὸ πέ-
 λυγος τοῦ ἐλέους Σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας
 τῆς ψυχῆς μου. Κυβερνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶ-
 σάν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυ-
 βερνώων, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ γνώ-
 ριστὸν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας
 Σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, πνεῦμα συν-
 έσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου
 Σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ πνεῦμα εὐθές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ πνεύματι ἡγε-
 μονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί Σου τῷ ἀγαθῷ
 πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος καταξιωθῶ ποιεῖν
 τὰς ἐντολάς Σου καὶ τῆς Σῆς ἀεί μνημονεύειν ἐν-
 δόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν πα-
 ρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ
 κόσμου τούτου συναπαταᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν
 μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θη-
 σαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις
 αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ
 Σοῦ λαμβάνει 1) συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ κα-
 γῶ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου Σου
 πνεύματος, τὴν Σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. Ὅσα ἠϋξά-
 μην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης
 εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι Σὺ εἶ
 ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμ-
 παθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς
 σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς Σὲ
 γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχνως, ἱλασμός τε
 γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ

1) Τὸ Χειρόγραφον λήφεται.

λαῖ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου, ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν 1), ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διεκπετάζειν πρὸς ἕτερον θεὸν τὰς ἐαυτῶν, δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς Σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρύσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σιότητι διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ

1) Ἐμαρτάνουσι ἐν τῷ χειρογράφῳ· οὕτω καὶ καθ' ἑξῆς, μέχρι τοῦ βοηθείας, κατὰ τρίτον πρόσωπον.

της προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προσ-
κλιπόντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί Σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ
δαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ αὐτό.

Καταξίωσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ἡ ἀεννάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ
πηγὴ, ἡ συναῖδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις,
ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σω-
τηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους καὶ κλειθρα ἄδου διαρ-
ρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπαύσας·
ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον,
τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης
ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον καὶ διὰ τῆς
φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας ζωὴν
αἰώνιον ἡμῖν χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς καὶ

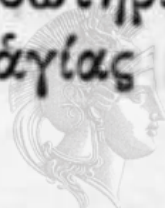

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας καὶ τοῖς κάτω καθη-
 μένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύ-
 θιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας
 καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ καὶ περὶ
 ἀσθέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου
 Σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώνυμος σοφία
 τοῦ Πατρός· ὁ τοῖς ἐπηρειαζομένοις μέγας ἐπίκου-
 ρος φανείς καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης ἀεννάου, Κύριε, καὶ
 Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίου φῶς, ἐξ αἰδίου
 φωτός· ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων
 Σου καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου
 τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν
 καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα καὶ πάντων τῶν
 οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην
 ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν Σοὶ πάντων τὸ κράτος καὶ
 ἐν τῇ χειρὶ Σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς
 γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ πατέρων καὶ Κύ-
 ριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου καὶ
 πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργὲ συνισταμένης
 τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς
 ἐνταῦθα διαγωγῆς καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ
 χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών,
 κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ
 καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησί-
 μως οἰκονομῶν καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν·
 ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας ἀναστάσεως ἐλ-
 πίσι ζωογονῶν. Αὐτός, δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ
 Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων
 τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλη καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ
 τῆς πεντηκοστῆς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας καὶ ὁμο-

οσιού και συναϊδίου και ἀδαιρέτου και ἀσυγχύτου
τράδος ὑποδείξας ἡμῖν και τὴν ἐπιφοίτησιν και
παρουσίαν τοῦ ἁγίου και ζωοποιῦ Σου πνεύματος
ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους Σου
Ἐποστόλους ἐκχέας και Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμε-
νας τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως και ὁμολογητὰς
και κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ
και ἐν ταύτῃ τῇ παντελείῃ Ἐορτῇ και σωτηριῶδει,
ἰλασμοὺς μὲν ἰκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν
ἄδῃ καταξιῶσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων
ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατε-
χόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν και παραφυγὴν παρὰ Σοῦ
καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν και
οἰκτρῶν δεομένων Σου· και ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων Σου τῶν προκεκοιμημένων ἐν τόπῳ
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ ἡλιερῷ, ἐν τόπῳ ἀναφύξεως, ἐνθα
ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη και στεναγμός· και κα-
τάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων
και εἰρήνης και ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχὶ
οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί Σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἄδῃ ἐξο-
μολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν Σοι, ἀλλ'
ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν Σε και ἰκετεύομεν και
τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς και θυσίας προσάγομέν Σοι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

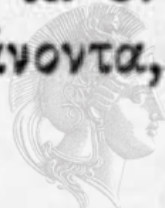
Ἐπισυνάπτει και ταύτην τὴν εὐχὴν.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας και αἰώνιος, ὁ ἅγιος και
φιλόανθρωπος ὁ καταξιῶσας ἡμᾶς και ἐν ταύτῃ τῇ
ᾠρᾷ στῆναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης,
εἰς ὕμνον και αἶνον τῶν θαυμασίων Σου, ἰλάσθητι
ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις Σου· και παράσχου χάριν
τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσ-

ενεγκεῖν Σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων Σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτὸς ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι Σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν 1). Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἧ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν Σῶν κτισμάτων καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδουσιν ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ταῖς ἐξόδουσιν αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς Σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ μελλούσῃ δευτέρᾳ παρουσίᾳ Σου. σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόανθρωπος κριτής καὶ τῆς μισθαποδοσίας δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος,

1) Ἐνταῦθα μὲν συμπληροῦται ἡ εὐχὴ ἐν τῇ χειρογράφῳ· ἔπεται δὲ ἀμέσως εὐχὴ ἑτέρα· «Σὸν ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα κτλ.» ἐν ἧ, μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις «καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον» ἀναγινώσκειται κατὰ συνέχειαν· Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου καὶ συναϊδίου Πατρὶ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ κτλ.

διὰ συγκατάβασιν ἄκραν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδια-
βλητων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίως εἰς πείραν κατα-
στῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ ἐν
ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις
ἡμῶν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συν-
νήραγες ἡμᾶς εἰς τὴν Σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν,
δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας καὶ ἀνάπαυ-
σον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου καὶ μητέρας καὶ
τέκνα καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ εἴ τι ἄλλο
ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον καὶ πάσας τὰς προαναπαυ-
σαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου·
καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα
ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ
Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν
Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων
Σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς αἰθούρας Σου μονάς,
συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὠρι-
σας, κατὰ τὰς ἀγίας Σου καὶ ἀφευδαίνας ἐπαγγελίας.
Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις Σου θάνατος,
ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ πρὸς Σε
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετástασις ἀπὸ
τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέ-
στερα καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρ-
τομεν εἰς Σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι
οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν Σου, οὐδ' ἂν μία
ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ ὁ μόνος Σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φα-
νεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν καὶ ἀφέσεως
ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν
γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα,

τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ Σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας Σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτός καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν Σου, ἐν ἐξομολογήσει καὶ τὴν ἐσπερινὴν Σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας· Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δός ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός Σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανα-

στρέφωμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, δεή-
σεις καὶ ἰκεσίας τῇ Σῇ εὐσπλαγχνία προσάγοντες,
ὕπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου·
ὄνταίς πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν ἐλέει
ἐπισκεψαι.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ δια-
φύλαξον, ἡμᾶς, ὁ Θεός. κτλ.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἰ ἢ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων 1).

Ὁ διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, κτλ.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός

Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ὁ διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός

Σοὶ Κύριε.

1) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα ἔχει: Ὅτι Σὺ εἰ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν κτλ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου· Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ Σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ Σὸν περιμένοντες ἔλεος καὶ τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας Σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γὰρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος καὶ τοῦ θείου φωτὸς. οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ πνεύματι στηριχθέντες, σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός.

Νῦν τὸ παράκλητον πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα
ἐκκέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον, ἐξ
αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφή-
πωσε καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοί-
τησιν ἐν πυρίνῃ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον
τάς γλώσσας εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ. Διὸ
τάς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στη-
ριχθέντες τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
Σου.

Νῦν περιβάλλονται κρείττους οἱ Χριστοῦ ἀφ'
ὑψους Ἀπόστολοι ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ παρά-
κλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι
γνώσεως τὴν ταῖς ξέναις φωναῖς καὶ ὑψηλοῖς κη-
ρύττοντες τὴν αἰδίων φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπό-
στατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ ἡμᾶς
ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδά-
γμασι, πατέρα προσκυνήσωμεν σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύ-
ματι δυσωποῦντες σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσ-
κυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύ-
ματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰ-
διον καὶ σύνηρονον καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ
πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία,
μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν·
Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ,

συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἄγιος ἀθάνατος τὸ παράκλητον πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· τριάς ἅγια, δόξα Σοι.

Τό,

Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον· καὶ τό, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτω.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ἕλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανούς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

